

pres-klipping • press-clipping

(Osnovano 1952 godine)

NOVINSKA DOKUMENTACIJA
NOVINSKO IZDAVAČKO PREDUZEĆE
PRESS PUBLISHING ENTERPRISEBeograd — Knez Mihajlova 2/IX — Pošt. fah — P. O. Box 95.
Tel. 621-578 — Žiro račun — Current Account: 60801-601-3289Isečak iz lista
Newspaper cuttingКОМУНИСТ
Београд

4. VI. 1973

Изложбе

Богатство
Људског
лика(Изложба слика Николе Мар-
тиноског у Галерији култур-
ног центра у Београду)

Катарина Адања

Када је пре три године приређена у Скопљу јубиларна изложба Николе Мартиноског поводом 40-годишњице његовог уметничког рада, нико није слутио да ће ускоро уследити и постхумна изложба једног од највећих портретиста не само Македоније, већ и свих југословенских народа. Школовао се у Букурешту и Паризу, али је остао дубоко везан за македонско тле, сликајући његове људе, човек је био и остао у средишту његовог уметничког интересовања. Нарочито га је привлачио лик жене, девојке, а надамсе мајке. Својом сочном палетом, инспирисаном из ризнице средњовековних фресака, расутих широм Македоније, дочарао је жену, храбру, која усправно носи бремене материнства свих напора и одговорности биолошке репродукције. Портрете још недораслих, враголастих девојака, тек на прагу женског сазревања, интерпретирао је лирски, у фином покрету. „Дојиља“, представља свакако један од најупечатљивијих и најтипичнијих ликова које Мартиноски најрадије слика у безброј варијација, са благо помереним облицима, подсећајући на Модилианија. Те деформације управо служе да нагласе извесне психичке карактеристике модела. Сочан колорит, наглашени линеаризам, подвучене контуре су карактеристике његовог сликарства. Сазвучја зеленог, црвеног, љубичастог, мрког, одају врсног колористу који је временом расветљавао своју, раније пригушенију палету. Уочљива су настојања да у експресиван израз, поред повремених лирских момената утка и социјални подтекст, као на пример на сликама „Циганка“, „Старица пије кафу“. Можемо слободно рећи да је према лепотама свога родног краја остао сликарски прилично равнодушан, мада је своје слике обележавао обиљем локалног колорита, а ни мртва природа га није посебно привлачила, већ — човек — људска фигура, увек онај лепи, сунцем опалјени меридионални тип, антрополошки везан за његову родну Македонију.